

{ אז נדברו }

פרשת תצורה - זכור תשפ"ג | לסדר: "ושכנתי בתוך בני ישראל" | גליון מספר: 595

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

כיצד למנוע הפתעות בלתי צפויות?? מיגון בתים!!!

כולנו מכירים את הגמ' "שאלו תלמידיו את רשב": ישראל שבאותו דור מפני מה נתחייבו כליה? אמר להם: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע!! כתוב כאן שעם ישראל נתחייבו כליה... על מה? על זה שהם נהנו!!!! זה הכל!! בסה"כ נהנו מהסעודה של אותו רשע!! הברייטא הזו מאוד מלחיצה אותי... ולמה??

כי אני... יש לי בעיה... יש לי חרדות מדברים בלתי צפויים!!! וזה בדיוק מה שאני מרגיש בייחס לברייטא הזו... אני בדרך כלל יודע שלכל חטא ועבירה יש את הדירוג המדויק שלה... יש חילול שבת שזה חמור מאוד, ויש איסור שחייבים עליו רק מלקות, ויש לאו שאין בו מעשה שזה עוד דרגה אחת פחות שתשובה תולה ויום הכיפורים מכפר... ופתאום!!! ללא הודעה מראש...

עם ישראל נהנו מסעודתו של אותו רשע... ועל זה!!!! על זה הם נתחייבו כליה!!!

ניתן לקבל את הגליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

סוג ההפתעות הבלתי צפויות האלו מאוד מלחיצות אותי!!!

כי... כי... כי בקצב הזה לך תדע... לך תדע איזה הפתעות מחכות לנו!!!

לך תדע איזה סוג "סעודה" אנחנו כעת נהנים ואנחנו לא חולמים שזה בעייתי בכלל... (אולי כן בעייתי קצת אבל לא הרבה מעבר לזה) ופתאום לך תדע... פתאום יתברר למפרע שזה היה עוון הכי נוראי בעולם... ואני לא רוצה שזה יקרה!!! אני לא מחפש כאלו הפתעות בלתי צפויות!

וכאן חשוב לי להדגיש שאני לשם שינוי - אני מאמין באמונה שלימה שהקדוש ברוך הוא הגון!!! ברור לי כשמש בצהריים שהקב"ה לא מופיע פתאום באופן בלתי צפוי ומתחיל להעניש ואתה לא יודע מאיפה זה נחת עלך... כן... בניגוד להרבה אנשים שחושבים שאנחנו מנסים פחות או יותר לנחש מה ה' רוצה מאיתנו... בתקווה שקלענו למטרה... אבל לך תדע... אי אפשר לדעת... עוד יכול להתברר שטעינו בגדול ואז הההלך עלינו... עפרא לפמיה!!! אני חושב שלומר כזה דבר זו כפירה גמורה!!! כפירה בהגיונות של בורא עולם!! ולכן ברור כשמש בצהריים שאם כלי ישראל נענשו כזה עונש חמור על שנהנו וכו'... זה אומר שהקב"ה ציפה מהם שהם מסוגלים להבין עד כמה זה חמור והייתה פה תביעה אמיתית שהם לא הבינו את זה...

ולכן אני נחוש להבין עניין!!! אני לא מחפש הפתעות מהסוג הזה!!!

ושוב: אני רוצה שתבין: בגודל בידישקייט אין הפתעות מיוחדות!!! בדרך כלל ההגדרות הם די ברורות, יש עבירות שנחשבות חמורות מאוד כמו ג' עבירות וחילול שבת... ויש עבירות פחות חמורות ויש עבירות קלות... ולפי החומרה שלהם אנחנו מכווננים את רף הרגישות... (הסיבה שאנחנו כ"כ רגישים בפסח בגלל שזה כרת וזה אסור במשהו... וכן הלאה...) אבל!!! יש כמה מקומות בודדים שפתאום אתה מגלה שלא תמיד העוון נמדד לפי המדד והסרגל ההלכתי היבש... אם זה בית המקדש שנחרב פתאום על שנאת חינם או תלמידי ר"ע שמתים על שלא נהגו כבוד זה בזה והכי כאן שכלל ישראל בסה"כ נהנו מסעודתו של אחשוורוש ועל זה בלבד הם מתחייבים כליה... ואת זה אני מוכרח לברר!!! כי מזה אני נלחץ!!! פה אני מרגיש חוסר יציבות... אני מרגיש שהעסק יוצא מכלל שליטה... כי... כי לך תדע... אולי הפלאזמה של הבית ננסת פתאום תתברר כחטא איום ונורא שלא חלמנו עליו... אולי יתברר שזה שלא תרמנו לקופה פלונית זה עוורר ח"ו קטרוג נורא וכו'... לך תדע... בקיצור: בא נסכם במילה אחת: אני רוצה לברר איך ניתן לזהות בעוד מועד חטאים שדווקא נראים תמימים למדי... אבל הם יושבים על חבית נפץ מתקתת... כן... אני חושב שהדבר הכי לגיטימי בעולם זה ללמוד מטעויות!!!

אסיים במשהו פורימי: יאמר לשבח, כל שנה פורים כשאני מתחיל להשתכר... ברגע שהראש שלי מתחיל להסתובב יש לי מנהג לגשת לכמה אנשים ולבקש מהם שישמרו עלי שאני לא אהרוג את אשתי... וכולם מתפלאים... מה קרה? ואני עונה... שהיות והיום קראתי שברגע שאחשוורוש השתכר הוא הרג את אשתו... אז בשביל זה אני לומד מטעויות של אחרים ואני מבקש ממכם שתשמרו עלי... ותשמעו... כל הכבוד לי... חבל שרק כשאני שיכור אני יודע ללמוד מטעויות של אחרים... אז הנה... כעת בא ננסה ללמוד מהטעות של עם ישראל... איך ניתן לזהות איזה סעודה תמימה וכדו'... שעלולה להתברר כפרץ איום ונורא של חרון אף...

ההמשך בעמוד 6 בגליון זה

האם גם אתה בתור ילד היית ה"עבד של המשפחה...?"

השבוץ היה הייארצייט של אמי ע"ה... הלכתי לקבר שלה ולפתע נזכרתי בערגה... נזכרתי בגבולות שאמא שלי הציבה לי... נזכרתי בגב שהיא נתנה לי בחוזק שהיא הפגינה מולי... את העוגות הטעימות שלה דווקא הספקתי לשכוח... גם הטילים והסיפורים כבר נשכחו... אבל הגב!!! הגב והחוסן שהיא נתנה לי... זה הולך איתי כל הזמן!! פתאום נזכרתי בכל מה שהיא לא ויתרה לי... שהיא איכפת לה שאני לא אגדל כמו עשב... היא עמדה על כך שאני אתרגל לדחות סיפוקים ושאני לא אחשוב שלחוצים על כפתור ומקבלים כל מה שרוצים באותה שניה... אוי... כמה פעמים בתור ילד חשבתי לעצמי איזו אמא רעה... מה איכפת לה... מה זה העקשנות הזו... למה היא לא משחררת בקלות... והיום!!! היום אני מבין... היום אני פוגש אותם... את כל שבורי הלב האלו שברגע שמשוהו חסר להם אין להם טיפה אורך רוח להמתין... אין להם טיפת חוסן פנימי... כן... כנראה שאמא שלהם הייתה קצת פחות רעה מאמא שלי... מי יתן לנו אמהות האלו... מה... להשלים עם העובדה שת.נ.צ.ב.ה.?

אמרתי לאמא שלי: תודה!! תודה על הכח שנתת לי... תודה שהתעקשת איתי... שלא ויתרת לי... שלא נכנעת לגחמות שלי... **תודה שחינכת אותי!!!** תודה על המכות שהוכיחתי בית מאהבי... תודה על שהסברת לי באופן חד משמעי שאת זה... לא עושים ויהי מה...

תודה שעמדת על כך בעקשנות שאני אזיז את עצמי ואני לא אהיה פרזיט... היום כשאני מוצא את עצמי באותה משבצת... פתאום אני רואה כמה זה קשה להיות חזק מול הילדים... כמה קל להיכנע... אוי... כמה מתחשק לי לוותר... כמה מתחשק לי להעלים עין... יאלה קח... יאלה תעשה מה שאתה רוצה... יאלה... אתה לא רוצה להרים... אז לא... אז אני ארים... נו באמת... וכי איכפת לי להרים לבד? ? היום אני קולט שהכי קל לעשות הכל לבד ולא לעמוד על כך שהילד שלי יעשה... פתאום אני קולט כמה אמא שלי הייתה צריכה להתאמץ כדי להיות ה'עצלנית' כביכול שמתעקשת לא לסדר את החדר כדי להביא אותי להזיז את עצמי כדי שאני לא אגדל כמו עשב בר... היום אני יודע כמה זה קשה!!! כן... הילד שלי כיום מצויף לי משפטים שאני מכיר מהעבר... **העבד של המשפחה!!!** בטח... גם אני התלוננתי שאני העבד של המשפחה... בטח עבד... עבד כזה אומלל שכבר שעתים מבקשים ממנו שיזיז את עצמו והוא יושב וקורא... ואז סוף... כשהוא קם מרצו הוא נאנח... אאוף... אני העבד של המשפחה... כן... זה היה אני... ואתה מבין לבד איך הייתי נראה היום אם אמא שלי הייתה נכנעת ל'עבד של המשפחה' הזה? ? איזה נס שהיא לא ויתרה לי!!! אחרת הייתי נראה היום כמו כל אלו שאנחנו מכירים אותם... אלו ששוכבים במיטה ונותנים הוראות לכולם... ועסוקים בלהתלונן על כל המי ומי שלא באים לעזור להם להמשיך לרבוץ...

אם שמת לב: אני כעת מדבר רק על אמא שלי ע"ה... מילה אחת אני לא מדבר על אבא שלי... אתה יודע למה לא?? כי ברוך ה'... אבא שלי שליט"א איתנו פה... שיחיה עד מאה ועשרים בבריות גופא ונהורא מעליא... כי אם אני אספר ח"ו שאבא שלי הרביץ לי לפעמים... זה... זה לא חוקי!!! לכן עזוב... אבא שלי לא קשור... אבא שלי לא בתמונה... אבא שלי תמיד רק פינק אותי... קנה לי... ויתר לי... עשה לי... כיפלי... בסלי...

רק אמא שלי... אמא שלי כבר נפטרה... היא כבר לא מפחדת מאף אחד... אין לי בעיה לספר עליה... אז כן אמי עליך השלום... **תדעי לך ש-לי הרבה יותר קשה לאמץ את הגישה הזו!!!** כי היום התפיסה הרווחת היא שצריך לשמור על נפש הילד... שלא יגדל ח"ו עם משקעים... לרפד את דרכו בזרי דפנה... שחלילה לא יתאמץ יותר מידי... לך תדע איזה "תסכולים" הוא ישא איתו לאורך שנים... תן לו מה שהוא רוצה, תגיד לו "כן כן" לכל מה שביקש... אז אבא אמא יקרה... תהיי מליצת יושר עלי ועל הילדים שלי... שהם בכל זאת יצאו מחונכים... הילד שלי... כמו כל ילד בעולם, פשוט מייחל לאבא חזק... אני רואה בעיניים שלו איך הוא מתחנן שאני אעמוד על שלי ואתן לו גב!!! שהוא יוכל להיות גרוע שיש לו אבא חזק שאפשר להישען עליו... אבא שעומד על שלו ויכול להוביל אותי קדימה...

ונחזור לאבי מורי שליט"א... כפי שסיכמנו... אתה אף פעם לא הלכת איתי קשה... תמיד ויתרת לי... פינקת אותי... כל מה שהתעקשתי נכנעת לי... ומה שלא הסכמת בעטתי... צרחתי... השתוללתי ואז נכנעת כמובן... כי הרי אסור היום להיות אבא חזק!! אסור לחנך...

נו... קורא יקר: תנסה לחשוב... אם אבא שלי ככה היה עושה איתי... נדמה לך שהייתי היום נראה ככה? ? איך? ? איך בדיק? ? הייתי נראה עכשיו עשב בר... אבא שנכנע לילד שלו... הילד שלו יוצא ראש דשא... **אז זהו שלא!!! אבא שלי לא ויתר לי כי הוא לא ויתר עלי!!!** אבא שלי עמד על זה שאני אהיה מחונך... ובשעתו לא אהבתי את זה... ממש לא!!! הטחתי בו לא פעם ולא פעמיים: אתה אבא רע... (היום אני כבר מבין כמה קשה לשמוע את זה...) נתתי מידי פעם לאבא שלי כל מיני דוגמאות מאבות אחרים של ילדים בכיתה שלי שמוותרים לילדים שלהם ובעיקר מגבים אותם... (היום אני יודע שהם היו משפחות מצוקה, אף אחד מהם לא דתי כיום) כ"כ כאב לי הלב למה אבא שלי תמיד תמיד מגבה את הרב'ה שלי ולא מיוכן להגיע כמו אבא של חבר שלי שהגיע כמו גגגבר וצרח על הרב'ה לעיני כל הכיתה... והיום אני כבר מבין... מבין כל מיני דברים שלא הבנת אז... היום אני מבין מה זה לחפות על הילד מול הפרצוף שלו... איזה עונש זה לילד!!! איזה אישור אומלל זה לחולשות שלו... היום אני יודע איך הייתי נראה אם הוא היה נכנע אלי!! איך אני הייתי נראה אם אבא שלי היה מתרפס אלי! אבל טאטע זיסער... מה יהיה עם הילד שלי? ? האם גם היום אני יכול לחנך אותו כמו שאתה חיינת...?? הרי זה לא פופולרי!! זה לא הולך היום!!!

אבל אין ברירה... בנפשנו הדבר... ואולי זו גופא תהיה הנחמה שלי!! אני אשתדל להיות אבא חזק, ואהיה שלם עם זה שהילד שלי יטיח בי את מה שאני הטחתי בכם... אבל אנא... אני מייחל לדבר אחד... שבעוד שלושים שנה הילד שלי גם יגיש לי כזה מסמך... שהילד שלי יבא ויגיד לי תודה רבה שהתעקשתי!!! תודה שלא ויתרת!! תודה שהיית חזק בשבילי...

לא פשוט... ואם מאמר זה יתן כח להורים שצריכים כח הרי זה יהיה לעילוי נשמת אמי ע"ה... שהתפללתי בקברה בלשון הפסוק: שאי אלקי כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חצות!!! ילד מפונק הוא ילד רעב... ילד שלא רגיל לדחות סיפוקים הוא ילד שחי במצוקה מתמדת כי תמיד אין לו את מה שהוא רוצה באותו רגע... האם אני אפנים את מה שאני כותב...?? הלוואי...

רבות: תרומות! הקופה התרוקנה!!!

כן... צריך תרומות לגיליון או נדברו... הקופה התרוקנה כמו הרבה קופות שהחורף הארוך שדופק כל שבוע נתן את אותותיו... אז בבקשה, תרומות!!! לא נדברו וכמובן לכל שאר מוסדות התורה והצדקה שצריכים הרבה יותר מאז נדברו... והיות ובלי הבטחות וישועות זה לא עובד... אז קדימה...

להלן תעריפי הישועות מבית או נדברו:

בתרומה של 1000 שקל... אתה זוכה להבטחה מיוחדת במינה!!! כותב הגיליון בכבודו ובעצמו יסע לרכבלית חיפה ויעתיר עליך בין שמים לארץ תוך כדי שהוא רועד מפחד כשתהום פעורה תחת רגליו... באותם רגעי אימה הוא יעתיר עליך תוך כדי שהוא מייחל מתי יסתיים הסיוט הזה... באותם רגעים מרטיטים השם שלך יזכר והתפילה תעלה ישששש מהרכבלית עד השמים! אבל ההלו אדוני היקר... על הסיוט הזה אני דורש לא פחות מ-1000 שקל... שקל לא פחות... (כן... מעולם לא עליתי על מטוס... אני לא רגיל להיות באויר... אני נאה בזה...)

בתרומה של 500 שקל, כותב העלון מבטיח לך ישועה בנושא ספציפי שאתה צריך!! אבל רגע... יש לי כמה תנאים... דבר ראשון: לפני שאתה תורם תפשוש במעשיך מה ה' רוצה לעורר אותך... (אם נמצאת משהו או חכה... אל תרומ... קודם תתקן את המעוות.) חוץ מזה תתפלל על זה... גם תקבל באהבה את השלב עד שהישועה מגיעה ולא תתרעם ותתלונן על ה'... מוכלין גם לבדוק האם יש ממון שאינו כשר בבית שלך ותסיר את אלוהי הנכר אשר בקרבך... אם את כל זה עשית בעזה"ש אתה תראה ישועה בקרוב... ואם עשית את כל זה ושכחת לתרום לא נדברו... אז מה?? אז לא תושע?? גם תיושע...

בתרומה של 250 שח!!! היות וקיימת בזה מצות צדקה ושותפות בימינו הרבים... אי לכך!!! כעת כשאתה תורם, אתה מוזמן להתפלל על עצמך!!! כן... אתה תתפלל על עצמך ותראה ישועות... פסוק מפורש: **"אני בצדק אחיה פניך!!" אני!** אני התורם, לי יש כעת עת רצון לחזות פניך יתברך ולהתפלל על מה שאני צריך... חבל להתבזבז לבקש מאחרים שיתפללו עליך... אתה פה המיוחס!! ואם אתה כבר מתפלל... אז אנא... תזכיר גם אותי... שאזכה לזכות את הרבים...

בקיצור: צריך תרומות!! אנא ה'... תן את חניי שבעלי אמצעים יתרמו בעין יפה ושהקופה תשוב ותתמלא... ושיהיה להם ישועות וגם למי שלא תרם, וכ"ש למי שאין לו לתרום...

ניתן לרכוש את המהדורה החדשה והמורחבת של הספר - "ואהבת!"

המשמש בין היתר כח"ב של הספר 'אהבתי'.

למה לא כל תפילה מתקבלת? ? ומה העניין של אבא שבשמים בכל הסבל שיהודי עובר? ? איך לקבל באהבה את החולשות האישייות, את ההמתנה בשידוכים, את המצב הפיננסי? ? איך ניתן לתרגם תקופות קשות בחיים (בשלב של עד הישועה הקרובה) למכרה זהב של המלכה ה'?? מתי מתפללים וזועקים ומתי צריך לקבל באהבה?? ובנסיבות הכאובות של האסונות השבוע האחרון: כיצד רואים בעין של יהודי מאמין את ההסתרת פנים של הטרגדיות האחרונות בראותנו דם של יהודים טהורים נשפך כמים... מה עושים 'עם זה'?? איך מתרגמים את זה להתחזקות באמונה ובנאמנות לה'??

ניתן להשיג בפלא:

0527683095 0548446691

כמו"כ ניתן להשיג אצל הנציגים בישיבות ובמוקדי המכירה של גיליון זה.

הפניה הזו ה' פונה אלי **לבד** ואליך **לבד**... וה' רוצה את השחרית שלי **לבד** ואת השחרית שלך **לבד**... ה' רוצה את השמירת עיניים שלי **לבד** ושליך **לבד**... ואני פה מולו לבד!! אם אני אענה לפניו של ה'... אם אני אסכים להתייחד איתו אז לה' יהיה כלה!!! ואז יהיה לו קורת רוח בעולמו וישמח במעשיו... ואני כמות שאני לבד אגרום שישוב חרון אפו מעמו מארצו ומנחלתו... ובאותה מידה אתה לבד יכול לעשות את זה...

וברגע שיהודי קולט את הנקודה הזו. והוא קולט את זה עעעעד הסוף... אין שום ניסיון ושום פיתוי שיכול להתגבר עליך... כי גם הניסיונות הכי קשים... ברגע שבחור ישיבה יקלוט שכל הפיתויים שיש לו בחדרי חדרים זה בסה"כ הזמנה אישית מאבא שבשמים שרק הוא נמצא פה יחד איתי בחדר... **והוא פשוט מזמין אותי להתייחד איתו!!!** והנה ה' ניצב עלי... מביט עלי ובוחן כליות ולב והוא רוצה אותי איתו פה!!! וברגע שהסכמתי לנישואין... כל פמליא של מעלה עומדים מבחוץ ואין להם רשות כניסה... ש... שקט... ה' נמצא בחדר יחד עם כלתו!!!

זה!!! זה הדבר היחיד שמפריד בינינו לבין התיקון השלם!!!

ה' מזמין חדר יחוד!! וזו הסיבה שכיום כל הניסיונות והפיתויים הם לבד לבד לבד... איפה שאף אחד לא יודע... ובמקביל... גם כל החבילי דמעיקין וכל הצרות של הפרט זה חבילות אישיות אינדיבידואליות שלכל אחד יש את הפעקאלע האישי שלו... ומי כמון יודע על מה אני מדבר... כי לכל אחד יש את חדר יחוד פרטי אישי בינו לבין ה'!!! מול התסבוכות האישיות שלו ומול כל מיני דברים שכולם מסביב מסודרים ורק אני נשארתי אחרון בתחנה... ואבא שבשמים פונה היום לכל אחד מאיתנו איפה שאף אחד לא רואה ושואל: בני היקר... אני יודע מה חסר לך... ואני יודע שאתה מצפה ממני שאני אעמוד בציפיות... אבל מסיבות ששמורות עמדי נכון לרגע זה... גזרה חכמתי העליונה שעדיין זה מה שיש... האם אתה מוכן בכל זאת להמשיך ללכת איתי?? האם אתה מוכן להמשיך לאהוב אותי בלי תנאים גם אם אני לא מספק את התוצרת?? **ואתה לא חייב!!!** יש כלל ברזל: אי אפשר לחייב כלה להיכנס לחדר יחוד!! יהודי שלא רוצה להתייחד עם ה' יכול להמשיך ולהתבצר בעמדתו ולהתעקש ולהגיד... רבש"ע יש לי ציפיות ממך!!! אם לא תעמוד בציפיות, אז אני עצוב, אני ממורמר, אני אנסה לעקוף אותך מכל הכיוונים... אני אפגיז עם סגולות וקברי צדיקים... העיקר לשנות לך יתברך את התכניות... ואם אחרי הכל אני לא אוושע... אני אעשה פרצוף ברוגז ואני אהיה עצוב... **זכותי!!!** כן... זכותו של יהודי להתנגד לחדר יחוד!!! יהודי מחויב רק לקידושין הבסיסיים, יהודי חייב לקיים מצוות כמו אחד שתקוע ביהדות, כמו אישה עגונה ומסכנה שתקועה ואסורה על כל העולם... זה מה שיהודי חייב!!! אבל לרצות את הנישואין?? להסכים להיות עם ה' בשמחה וללכת אחריו בכל מצב?? את זה אי אפשר לחייב!!! ואם יהודי מתעקש לא להתייחד עם ה'... ה' נשאר כביכול מבחוץ והוא הפסיד את כלתו...

אז על קצה המזלג ממש: כבר החזר כאן בגיליון זה לא פעם...

שיש הבדל מהותי בין עמלק לבין כל שאר האויבים שקמו על ה' ועל משיחו... פרעה ונבוכדנצר ואנטיוכוס וטיטוס... כל אלו הכריזו מלחמה על ה'!!! על ה' ועל תורת ה'!! לאורך כל הדורות הגוים נלחמו נגד היידישקייט!! נגד היהדות... נלחמו נגד ה'... כשגוי מנסה להילחם עם ה'... זה מאוד מצחיק את ה'... 'ה' בשמים ישחק ה' ילעג למו... כשגוי נלחם נגד ה'... מי שבעיקר לוקח את זה ללב זה אנחנו בתור יהודים שצריך להיות איכפת לנו כבוד שמים ואנחנו כואבים את חילול ה'... אבל ה' בכבודו ובעצמו... כשה' רואה כמה זאטוטים שחושבים שהם יכולים להילחם נגד ה'... זה בעיקר משעשע... ועל זה נאמר: "מי כמון באלמים ה'..." ה' נותן לפרעה שיגיד "מי ה' אשר אשמע בקולו..." ואז ביום אחד בהיר... ה' מנער אותו בים סוף ולא נשאר ממנו עד אחד...

זה מה שקורה עם כל אויבי ה' וכל הד' מלכויות שנלחמו נגד ה'...

אבל עמלק? !? עמלק זה סיפור אחר לגמרי לגמרי!!!

עמלק לשם שינוי לא נלחם נגד ה'... עמלק לא טיפש... עמלק יודע טוב מאוד כמה ה' גדול (עמלק הוא נכד של יצחק ונין של אברהם והוא מבין עניין) ועמלק אדרבה... הוא מכבד את ה'... ולרגע לא חושב להילחם נגד ה'...

רק מה כן?? **עמלק נלחם נגד היהודי!!!** עמלק נלחם נגד התפיסה של היהודי שהוא מאמין שיש לי מה לתת לה'!! ה' מתעניין ביני!! איכפת לו ממני... ה' רוצה את הבוקר טוב שלי... וה' מכניס אותי לפעמים לכל מיני פינות חשוכות שיש לי לפתע פיתוי גדול ואף אחד לא יודע... ובדיוק שם ה' ניצב עלי ואומר לי: **תתייחד איתי!!! תכנס איתי לחדר יחוד!** תפרוש ותתגבר למעני!!! וכשאני עומד בזה בגבורה ואני נאמן לה' וממליך אותו איפה שאף אחד לא רואה... בשמים יוצא כרוז: מזל טוב!!! אבא שבשמים מצא כלה!!! יענקי הסכים להיכנס לחדר יחוד עם ה'!!! זו האמונה היהודית **זו האמונה הקשה ביותר!!!** כי מאוד מאוד קשה להאמין בזה... הכי קל להאמין ב- ה'... שה' גדול... ה' חזק... וה' גם יודע להרביץ כואב... זה הכי קל להבין... אין גוי שלא מבין שבורא עולם יכול בהינף יד לעשות רעידת אדמה וידין בגוים מלא גוויות... **מה כן קשה להבין??** שאותו בורא עולם גדול ונורא שבשניה אחת מפורר מדינות שלימות... אותו כל יכול התגלה יום אחד בהר סיני והודיע לי!! אני!!! הקטן!! שמוליק'ל שלי... אני רוצה אותך כלה שלי!!! אותך ורק אותך!! ואין שתי כלות בחדר יחוד אחד!!! אני רוצה להתייחד איתך לבד לבד... פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי... אבא שבשמים כביכול עומד מחוץ לדלת ואומר: תפתח לי... תסכים להתייחד איתי... תסכים לקבל אותי ולהיות איתית אחד איתית... שזה אומר: תסכים לתת בי אימון וללכת איתי כברת דרך ואל תתלונן עלי... תסכים ללכת איתי גם במדבר בארץ לא זרועה... גם כשזה לא משתלם... ותן בי אימון שאני יודע מה שאני עושה... **תסכים לאהוב אותי בלי תנאים...** אל תעמוד מולי כל הזמן עם תנאי עבודה ועם עסקים של תן וקח... **תהיה איתי!!!** ואת

מה פשר הסיסמא הזו שנקראת

"עמלק? !? !"

אחת מההפטרות המרטיטות והמסתוריים ביותר זו ההפטרה של פרשת זכור... על פניו זה נשמע סתם סיפור כזה... ששמואל מצווה את שאול שיהרוג את עמלק ושאלו לא לגמרי עושה מה שנצטווה ואז ה' מסיר את הממלכה משאלו וזה... אבל עם קצת טביעת עין וגיושוח אתה מבין שהנושא שם הרבה יותר עמוק... הרבה מעבר לאיזה פשלה נקודתית של שאול המלך... ובאופן כללי כל מה שנוגע לסוגיה שנקראת מחיית עמלק ופרשת זכור... מי שיש לו טיפ טיפה טביעת עין מזהה שעמלק זה בעיקר סוג של קוד סודי!!! סוג של סיסמא שאנחנו משתמשים בה כשאנחנו רוצים להזכיר נושא מאוד מאוד טעון ברמז דק שרק אנחנו מבינים... (זה כמו ששופר זה בסה"כ עוד איזה קרן של כבש קשיש... אף אחד לא אמר להתרגש מהקרן הזו... אבל אצל העם היהודי שופר זה קוד סודי!! שמציץ ים של אהבה ומייצג את הנאמנות אינסופית של אברהם אבינו... על אותו משקל) עמלק!!! באופן שטחי זה נשמע נושא הכי טכני וענייני... עוד איזה אומה שניסתה להתחיל איתנו ועדיין לא סיימו איתה... אז קדימה... לא לשכוח לסגור איתה חשבון... זהו!! זה כל הסיפור!!! אז זהו ש... ש... שזה לא זה... ממש לא!!!

רק לשבר את האוזן: אל תשכח שיהא שמה רבה מברך שאנחנו אומרים כל יום (שע"פ הלכה היא שמה רבה נחשב לאמירה הכי חשובה בתפילה... עוד יותר מקדושה וברכו ומודים). וקיי"ל שמי שאומרה בכל כוחו מקרעין לו גזר דין של שבעים שנה... האם שמת לב פעם מה אנו מייחלים ביהא שמה רבה?? שהיות וה' נשבע בכסאו שאין השם שלם עד שימחה זרעו של עמלק... לכן אנחנו מתפללים בכל יום בכל כוחנו שזה יקרה כבר!!! ש... שמה יקרה?? שימחה את זרעו של עמלק ו... ואז יהא שמו יתברך מברך ושלם...

עכשיו אתה קולט?? מחיית עמלק זה ה'יהא שמה רבה שלנו... בקיצור: מחיית עמלק זה לא עוד איזה כנופיה שצריך לחסל אותה זה לא עוד איזה בדיחה ששייכת לצחוקים של פורים... מדובר בנושא הכי טעון שעומד בכבשונו של עולם... שאדרבה... הסיבה שיש סביבו הרבה צחוק ושמחה של פורים זה בשביל לרפד את הרצינות הנוראה שטמונה בו...

בקיצור: עד כאן ההקדמה... ואתה יודע מה... גם מי שיעצור כאן ולא יהיה לו סבלנות להמשיך לקרא... זה גם טוב!!! לפחות תדע את זה!!! לפחות תדע שפורים זה לא מה שאתה חושב... ומחיית עמלק זה לא מה שאתה מדמיון... **תדע שיש לך לאן... לאן להמשיך... כן... פורים הוא מעטפה יותר מידי מסתורית... שגם מי שלעת עתה החליט עדיין לא לפתוח את המעטפה... אבל לפחות אל תזרוק אותה לגמרי... לפחות תדע שיש משהו מאוד רציני בפנים...**

כלה שלול! ולכן הוא מזמין מפגנים של נאמנות! החתונה הסופית תהיה שם בעולם הבא... אבל כעת השידוך נמצא בתהליך של בניית אימונו... ה' מצפה ממני לאימונו! ה' מזמין אהבה!! ומה זה אהבה?? שאני מוכן להיות איתו בלי תנאים!!!

אהבת ה' זה לא לעמוד עם עיניים עצומות בדקות גדולה ולהצליח להתרגש בתפילה ולהרגיש נפלא... זה במקרה הטוב להרגיש אהוב... אבל לאהוב את ה'... זה להסכים ללכת אחריו בנאמנות... להגיד לאבא שבשמים: אני איתך!!! אני אוהב אותך בכל מצב! בין אם תושיע אותי ובין אם לא... ואז!!! ברגע שאתה מבטא את זה עם כל הלב... אתה יודע מה אתה מרויח?? לא תאמין... **התשובה היא מפתיעה מאוד:** סליחה... מי אמר שאתה מרויח... בורא עולם מרויח!!! מה הוא מרויח?? **אותך!!** ה' קיבל כלה כזו נפלאה!! כמה הוא חיכה שתסכים להינשא אליו ולהתייחד איתו... רגע... ואם ח"ו תסרב... מי הפסיד?? שוב תשובה מפתיעה: הקב"ה כביכול הפסיד... את מי?? **אותך!!!** כן... אתה מסוגל לעכל כאלו משפטים?? הנה לך מחיית עמלק!! זה מחיית עמלק!! לדעת שאני יכול להכניס לאבא שבשמים כלה!! ואני יכול באותה מידה לעשות שרירים ואבא שבשמים מצטער... פתחי לי אחותי... ואין קול ואין קשב...

רק מה? כשמסרים כאלו נכתבים בקיצור נמרץ בעלון חובבני כמו אז נדברו פתאום מתעוררים כל מיני שאלות בסיסיות... איך אפשר להגיד כאלו דברים?? רגע... אז מהיום להפסיק להתפלל? מהיום אני צריך ללכת אחרי ה' בכל מצב וכבר אסור לי לרצות שיתמלאו משאלות לבי? אז זהו שממש ממש לא!! רק מה?? זו סוגיה שלימה ומהותית ביותר!! ואמנם אין הנחתום מעיד על עיסתו... אבל מה אעשה שבשביל זה כתבתי ספר שנקרא **"ואהבת"** וזה הנושא של הספר!!! ושם נסגרים כל הפניות האלו... ותשמע לי... עם יד על הלב אני ממליץ לך מעומק לב לרכוש את הספר הזה... כי בינינו... זה מה שה' רוצה היום מאיתנו!!! אני אגיד את זה ככה: לאחרונה הוצאתי ספר "המסולאים בפז" על עסק התורה וב"ה יש תגובות טובות, יש כאלו שקיבלו תועלת מהספר הזה... ותשמע לי... אם קראת את הספר הזה ואתה קצת סומך עלי... חובת השעה בדור שלנו זה דווקא סוג התכנים שנכתבו בספר "ואהבת"!! יותר מכל נושא אחר... זה ספר שלם שמדבר על מה שהזכר כאן על קצה המזלג... שם!!! שם מחכה לנו עיקר עבודת ה' בדורנו!!! מי שמעיין אותו מה ה' באמת באמת רוצה מאיתנו בעת שכזו... זה הנקודות האלו שהזכרו כאן על קצה המזלג... אני לא יכול להרחיב יותר כי סו"ס פה אז נדברו וכאן הנושאים אמורים להיות יותר חובבנים... אני עכ"פ עומד פה כמו רוכל וממליץ לך בחום על הספר הזה כי הוא נוגע בלב הנקודה על מה הבירה דולקת בימים אלו!!

הספיק לי ערב אחד שלם שבזבזתי מול המייל! שים לב: לא אינטרנט... לא דברים אסורים... מול המייל הנקי שלי... אותו ערב הייתי עייף ומבולבל... לא הצלחתי לאסוף את עצמי ומצאתי את עצמי כל חמש דקות הולך לבדוק האם הגיע משהו מעניין... בסוף הערב הרגשתי סמרטוט ריצפה... הרגשתי שוונץ... אז הבנתי שזה היה ערב בחסות מלאה של עמלק!! ואני מעדיף להישאר כאן... אני לא רוצה להתחיל לדמין מה מרגיש משהו שנסחף אחרי אינטרנט אפילו חסום... וכ"ש שלא חסום... אתה מבין טוב מאוד איזה זנב אתה מרגיש אז... והנה!! זה מטה ההסברה של עמלק!!

מי שמחייך כל הדרך כל הבנק זה עמלק שהציב לעצמו מטרה אחת ויחידה לעשות ממך זנב והוא ממוקד במטרה שלול! תבין: לעמלק אין שום בעיה עם סדר לימוד בפורים ארבע שעות פלוס תפילה בחצות... אין לו שום בעיה עם עולם הישיבות ועולם הכוללים שמפוצצים עד אפס מקום בקול תורה... ואני אגלה לך סוד: אדרבה... עמלק מבחינה מסוימת אפילו מעודד את ההמוניות הזו... זה אפילו משרת את הקמפיין שלו!! אדרבה... יש עעעעולם התורה ויש עעעעולם הישיבות... אבל מה אני!! אני הקטן... לבד לבד... מה אני שווה?? אני שוונץ!! אני גוק!! אני בורג ממערכת!! אני קטן... ואני לא צריך לספר לך שהניסיונות והפיתויים שיש לי היום זה איפה שאף אחד לא נמצא... עעעעעולם הישיבות לא עוזר לי כשאני לבד לבד בחדר... עולם התיירה והמערכת והמוסדות והציבור החרדי והממסד... כל אלו לא עוזרים לי כשאני נמצא לבד לבד במיטה והמחשבות הנוגות מתחילות לנקר... מה אני שווה... אני לא עומד בקצב החברתי... נשארתי מאחור... איך מצליחים להוציא ישועה מה' בכח...

ומה האמת?? האמת היא שאין עולם התיירה ואין עולם הישיבות... כולם נשארו מבחוץ... והיחיד שנמצא פה זה אבא שבשמים שרוצה רק אותי!!! הוא לא רואה אף אחד לידי! הוא רוצה אותי בתור כלה...

ותוך כדי עמלק נושף לי בעורף... עזוב... ה' לא צריך אותך... יש לו פה מלא מלא חרדים... פרומערס... בדיוק אתה חסר לו...?? עזוב...

ופנה!! פה אבא שבשמים נזעק!! פה לראשונה הקב"ה לא שוחק...

עמלק הוא היחיד שנחשב אויב מר של ה'!!! שה' שונא אותו...

ולמה?? כי מי שנלחם נגד ה'... ה' נותן לו... ה' בשמים ישחק... אבל כאן עמלק לא נלחם נגד ה'... עמלק נלחם נגד המשפחה של ה'!! עמלק הוא מפרק סדרתי של המשפחה של ה'... עמלק לוקח עוד ילד של ה' ומסביר לו כמה אבא לא מתגעגע אליך... כמה אתה לא מעניין אותו... ואבא שבשמים בוכה: איפה אתה קובי שלי... נכון... כשלת בעוונך... אבל יש לך מושג איזה כח יש לך... אתה ברגע אחד יכול לעשות סוויץ ולקבל ממני כזה חיבוק אהוב... ועמלק דוגר ומפריד עוד ילד ועוד ילד של ה' ממנו... ופה הקב"ה קפץ ונשבע... אין השם שלם עד שימחה זרעו של עמלק!!!

למחות את עמלק המשמעות היא להכיר בגודל החשיבות שלי!! להבין שאבא שבשמים רוצה אותי

ולא תגיד שזה המצאה... זה שיר השירים מפורש, וחז"ל מפורשים, ותניא ונפש החיים מפורשים, והדברים מפורשים בכל הזדמנות... **ובכל זאת אנחנו מאוד מאוד מתקשים לעכל את התפיסה הזו... ולמה??**

כי הוי באמת... מי אני... אני יודע טוב מאוד מה אני שווה... ובדיוק היום קמתי מאוחר... ואתה יודע כמה התפרצויות היו לי השבוע, ואיזה נפילות רוחניות יש לי בזמן האחרון... אז בדיוק אותי הרבש"ע צריך... אין לבורא עולם שום סיבה הגיונית למה לחפוף דווקא בי...

ופנה!! פה עמלק נכנס לדלת פתוחה!!!!

עמלק בסה"כ לקח על עצמו לשכנע אותי סופית במה שאני יודע לא פחות טוב ממנו... **והוא** בן כל הנחשלים אחריו!! הוא תופס אותי ברגעים של נחשלות... ברגעים שאני מרגיש בלאו הכי עעעל הפנים... ואני לא צריך להגיד לך... לכולנו יש את הרגעים האלו!!! וסו"ס כי עפר אנחנו... סו"ס יש לי נפש הבהמית... והיצר הרע לא מתבייש להכניס את המחשבה הכי זרה לצדיק הכי גדול ברגעים הכי גדולים... ואז אני מרגיש זזזזזבל אמיתי עם עצמי... ובדיוק אז מגיע עמלק!! ועמלק עושה עבודה כירורגית... עמלק אף פעם לא עושה טיפול בקבוצות... הוא אף פעם לא נלחם בשני אנשים יחד... ולמה לא?? כי עמלק הוא היחיד שיועד להיכנס לחדר יחוד!! הוא מגיע בדיוק ברגעים הכי מכוננים!!! ברגעים שה' מזמין חדר יחוד... ברגעים שאתה מוצא את עצמך לבד לבד מול רשת פתוחה ועוד רגע זה... זה קורה... בבוקר העייף הזה שאין לי חברותא ואין לי כח ללמוד ואין לי מה להפסיד או כל אחד שנשאר אחרון בתחנה בכל מיני צמתים בחיים... או לחילופין... אם זה בשידוכים או ילדים או פרנסה שכולם מסודרים ורק אתה נשאר מאחור ואז מגיע הרגע של הברוגז עם ה'... ה' סידר את כולם ורק אותי הוא זנח... ה' שונא אותי... ופה עמלק מגיח בעוצמה והוא מתחיל לזנב!! הוא עושה עבודה שיטתית והוא משכנע אותך סופית עד כמה ה' שונא אותך...

שים לב: אחד מסימני הזיהוי המובהקים של עמלק!! עמלק אף פעם לא ידבר ח"ו סרה בה'... הוא לעולם לא יגיד לך שה' חלילה לא טוב... הוא אף פעם לא ימעיט בכבוד התורה ובחשיבות היידישקייט... לעולם לא!!! עמלק תמיד יתמקד בך... כמה אתה רע... וכמה אתה לא מעניין את ה'... עמלק יחרף את נפשו לגרום לך לחשוב שאין לה' עסקים איתך... אתה לא מעניין אותו... ולא איכפת לו מהקשיים שלך... עמלק עסוק באחד משני הדברים: או לסכסך אותך עם בורא עולם... או להוציא אותך קטן שה' לא "שם עליך"!! עמלק יודע שברגע שאתה מרגיש קטן... זהו... הלך לבורא עולם הילד... הלך על השידוך...

ואת זה עמלק עושה בשיטתיות!!! זה ההאויב של הדר שלנו!! זה האויב ולא אחר!! אין היום לא פרעה ולא אנטיוכוס... אף אחד היום לא נלחם נגד היידישקייט... אף אחד לא מפריע לך ללמוד גמ', משניות, קבלה, חסידות... היום כל המלחמה מתנקזת למקום אחד!!! **אתה לא שווה!! לעשות אותך זנב!!!** מי שעדיין לא יודע מה זה להרגיש זנב...

הסערה סביב הסמכות של (חושן) בית המשפט...

המדינה סוערת בשבועות האחרונים סביב הסמכות של בית המשפט העליון... כמה סמכות לתת להם וכמה לא... מי קובע פה... סוף יש דבר שנקרא משפט צדק!!! משפט אמור להיות צדק... ויש ויכוחים סוערים ביותר מה הצדק... האם הצדק ככה או ככה... אנחנו בתור ימניים מאוד נוטים להגיד שצריך למתן את הסמכות של בית המשפט... ותכל'ס... יש צד שני למשפט... אל תשכח שכל הכנופיות הרצחניות ביותר התחילו מתנועה ימנית שלא היה מערכת משפט שהגנה על המיעוט ובלמה אותם... בקיצור: ברמת העקרון זו סוגיה לא פשוטה בכלל... זה שבמדינת ישראל כל אחד מושוכנע בצד מסוים זה לא בגלל שהדברים באמת פשוטים אלא בגלל שמקום המשפט שם הרשע וסתם ככה כל אחד תקוע במצע המפלגה שלו...

ולמען האמת... איך באמת שבייל הזהב בסמכות המשפט???

התשובה היא: שאין!!! אין ככה בן תמותה להכריע מהו משפט אמת... מסיבה אחת פשוטה: **המשפט לאלוקים הוא!!**

זה כמו שנעלה שאלה לדיון: מי יקבל בבית שלי את ההודר שיש בו את הספריה? האם הילד הזה או הילדה הזו???

קדימה... משאל עם... בחירות... רוב העם אמר ככה... אבל המיעוט הנאור אמר אחרת... נו... מה נעשה בסוף???

רבותי... לא מעניין אותי לא רוב העם ולא המיעוט הנאור... אני פה בעל הבית!!! זה הבית שלי!!! זה הדירת ארבע חדרים שלי... אני קניתי אותה... אני משרא עליה משמנתא... אתם יכולים לעמוד על הראש ולעשות לי הפגנות מול הבית... אני אחליט מה יקרה בבית שלי... ואף אחד לא...

אותו סיפור כאן: ברגע שאתה מבין שיש בורא עולם שהוא קונה הכל... ממילא אין בית משפט... לא שייך גם להכריע במשפט... המשפט לאלוקים הוא!! מה שהבוס מכריע זה האמת ותו לא!! אין פה מה להבין...

אבל כמובן... גם אחרי שבורא עולם החליט, הוא מוסר בידיים של בית דין כל מיני החלטות שהם צריכים לקבל בחושן משפט!!

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על החושן!!! שמת לב לפרשה של חושן משפט?? יש שם הרבה פסוקים... מה כתוב שם "כל כך הרבה"? כל הסיפור הוא איך תליות את החושן!!! החושן הוא תלוי באויר!!! הוא קשור עם שלשלאות מארבע כיוונים שלו... ואתה מבין כמה שזה עדיין... ברגע שיש לך מודעה שהיא תלויה בארבע זוויות... צריך דיוק מאוד מאוד גדול שזה יהיה ישר!!!! מספיק שאחת מהקצוות קצת מתונה מידי או רפויה מידי וזה כבר עומד עקום... ואם תשים לב כל אריכות הפסוקים בפרשת החושן זה סביב שתי המשבצות, ושתי העבותות, ושתי הטבעות, ושתי קצוות, ושתי כתפות, ולמה?? כי זה בדיוק הנקודה ה"כ"ב עדינה של חושן המשפט!!!! בשביל להיות משפט צדק!!! אתה צריך לתפוס את כל הפניות בצורה שווה!! שלא יהיה יותר מידי ימין ולא יותר מידי שמאל... לא לדרס על העשירי בדיון, אבל גם "דל לא תהדר בריבו"..." צריך דיוק מוחלט באיוון של המשפט!!! שכוה דבר רק בורא עולם יכול לתת את הקו הנמחה!! רק ע"י הנהגת התורה או אורים ותומים... רק ככה אפשר לקבל הכרעה מדויקת מהי הנהגת המשפט והצדק...

בקיצור: אין לנו שיוזר אלא התורה הזאת!!!!

מתחילים להתכונן לפסח... מוציאים את הגרביים והמשחקים בשורה...

בבית משפחת אביייתר התחילו כבר להתכונן לקראת ההזאה... כן... לא התבלבלנו... אנחנו יודעים שהשבוע זה רק פרשת זכור... ואילו אתם בגלות מתחילים להיזכר בפרשת פרה רק אחרי פורים... אבל כשביית מדרש קיים צריך כבר לפני פורים להתחיל להתכונן... מילא לנקות את הבית מחמץ... נו... זה הסיפור הקטן... אבל אתה יודע מה זה לטהר בית שלם מטומאת מת?? זה אינספור פריטים שצריכים לעבור הזאה ג' ו' וגם טבילה... אל תשאל... האמת היא שהסיפור שלנו עצוב!! עקרונית אנחנו משפחה של חברים... אבא שלנו תמיד היה אוכל חולין בטהרה... אני זוכר שאני ויענקי היינו חוזרים מהגן והיינו טובלים במקווה... ואמא אפילו הייתה נותנת לנו את ההפרשת חלה לתת לשכנים...

אבל!!! יום אחד אבא קיבל החלטה שאין מנוס... מוכרחים לעבור להתגורר ליד סבא וסבתא הישישים... אבא שלנו הוא סמל ודוגמא לכיבוד אב ואם במסירות עילאית... תכל'ס סבא וסבתא גרים בישוב רחוק שפעם הוא היה יותר פופולרי... עד שמצאו בו כמה בית הפרס... אל תשאל... ובקיצור: הצעירים עזבו את המקום... וכל הדור המבוגר נשאר להתגורר שם את שארית ימיו... ותכל'ס... סבא וסבתא צריכים את העזרה שלנו... וההחלטה הייתה קשה אבל בלתי נמנעת!!! יום אחד עברנו דירה לשם... הכל יותר קטן... ציבור פחות תורני... אבל תמיד עיקר הטון החינוך שלנו הגיע מאבא וגם נכשיו... כמובן שהתרחקנו משמעותית מירושלים עיר הקודש... אבל ההתרחקות הפיזית זו הבעיה הקטנה!!! כי הבעיה היותר גדולה שמהר מאוד התברר שאנחנו לא יכולים להמשיך לחיות כמו חברים שאוכלים חולין בטהרה... כי רוב הציבור כאן יהודים פשוטים... ובעיקר ישישים ויש מעט מאוד צעירים!!! ממילא באופן טבעי נוצר מצב שהכח אדם של חברא קדישא כאן די מצומצם... ומאיך הוא נצרך יותר מכל מקום אחר... סוף יש פה יותר נפטרים... ולכן הרבה פעמים צריך את אבא בשביל חסד של אמת... (תבין: היום כשאומרים חברא קדישא... מתכוונים לצוות מאוד קטן של אנשים שמתעסקים בטהרה וקבורה וזה... וחוף מהם כולנו נוסים וכולנו נושאים את המיטה בלי לחשוב פעמיים, אבל פעם חברא קדישא זה כל מי שהסכים להתנדב להתקרב לאוהל המת ולישא אותו, ולכן צריך פה צוות הרבה יותר נרחב) ממילא במצב הנוכחי אי אפשר ככה להמשיך לאכול חולין בטהרה... כי להיטהר כל פעם מחדש על בסיס קבע זה מתיש לחלוטין ולא נותר לנו אלא לקבל באהבה גם את זה... אבל עכ"פ לקראת כל רגל אנחנו עושים אוורול של טהרה... מטהרים את כל הבית פיניש מטומאת מת!!! ועולים לירושלים... ואז אחרי הרגל... כשאנחנו חוזרים מירושלים... כעת כולנו טהורים וכל הבית טהור וזה פשוט תענוג... ואז אנחנו מסוקרנים כמה זמן זה יחזיק מעמד!!! כל יום שעובר ואנחנו עדיין יכולים להמשיך את ה"והשיאנו" אנחנו פשוט מאושרים... אז בשבועות האחרון זה... זה החזיק מעמד עד ראש חודש אב... זה היה נפלא!! היה ממש חדש ימינו כקדם... אבל בסוכות האחרון... כבר בט' בחשוון... נפטרו פה שני זקנים ביום אחד וכולנו אמרנו שלום לטהרה... כן... אבא לימד אותנו שעושים מה שצריך!!! לא מה שרוצים!!! וזו למעשה הטהרה הגדולה ביותר!!

עכ"פ כעת אנחנו כבר מתחילים להתארגן... כמובן שעם השנים השתדרגנו!! למדנו לצמצם את זה למינימום... תחשוב: פעם!!! ברגע שהגיע ערב חג... היינו פשוט מוציאים את ככלל ארון בגדים החוצה ושוטחים את כל הבגדים אחד אחד... תנסה לדמיין כמה מקום תופס כל הבגדים... כל גרב בנפרד, כל גופייה, כל גומייה, כל חגורה, כל נעל ישנה, כל סוודר, בגד יד, כפפה, גרטאל, עניבה, תנסה בעיני רוחך לשים אותם אחד אחד ליד השני... כן... ביום השלישי לספירת הטהרה צריך להזות עליהם אחד אחד!!! וזכה זה רק חלק מארון בגדים... ומה עם כל המשחקים... ומי מדבר על משחקי ילדים... ועוד פליימוביל... אל תשאל... אתה יודע כמה לומד'ס יש בזה... לכל חלק פליימוביל יש את ההגדרה בלומד'ס שלו, האם הוא נחשב ככלי בפני עצמו שהוא צריך הזאה בפ"ע או שהוא חלק ממשוה... אבל אבא לא נכנס לזה... הוא ביקש מהילדים שישטחו את כל החלקים בשווה... כדי שבעל הזאה יזה על כככולם... ואבא הזהיר מראש: חלק של משחק שימצא אח"כ ולא היוו עליו... אני אדוק אותו לפח... (רק זה חסר לנו שאיזה בימבה קטנה של תינוק נשארה סמאה, ותשמע לנו את כל הבית ותטמא אותו כולו) אבל עם השנים למדנו איך לתמרן... דבר ראשון: למדנו להיות מחושבים באבזורים של הבית!!! יש כאלו שמפוצצים את הבית שלהם בכל מיני פריטים... למה לא... בינינו... תעשה פעם סקר: כמה כוסות שימושיים בבית שלכם?? נניח שמונה... נו... תבדוק כמה כוסות יש לכם בבית?? לפחות 20... אותו דבר בחגורות ובגרטאל ובשלייקטס ובמצעים... כל דבר יש לנו בשפע... למה לא... אבל ברגע שאתה קולט שכל דבר כזה הולך להיות ממוספר בהזאה!!! אז כבר חושבים פעמיים...

ולכן אמא שלנו התחילה לגוון... זה דווקא מאוד נחמד... היא חילקה את כל האבזורים של הבית לשני חלקים... חורף וקיץ... לא רק בגדי חורף וקיץ... אלא גם כוסות ומשחקים וגרביים של קיץ בנפרד ושל חורף בנפרד... כך נוצר מצב שחצי מהכלים של הבית שלנו נמצאים כעת בביידם... סגורים בחביות חרס ענקיות אטומות בצמיד פתיל... כך שהם לא נטמאים בכלל!!! וממילא מה שנותר לנו להזות ולטהר זה רק חצי מהאבזורים... וכולנו כבר מחכים לקיץ... שאז אמא תוריד את המשחקים האהובים ששיחקנו לפני חצי שנה ואנחנו כבר מתגעגעים אליהם... שושי כבר מחכה לכוס המיוחדת שלה של הקיץ... יענקי מחכה כבר למימיה שמזכירה לו את הטיולים של הקיץ... ודודי מחכה לאופניים שאמא שמה בביידם בדיוק ביום שאבא הלך ללוויה בחודש חשוון... בדיוק ירד גשם אז אמא שרה לדודי על הדרך "משיב הרוח ומוריד הגשם... שלום גן העיר שלום אופניים היום יורד גשם אז נשחק בבית..." והופ... הריסה את האופניים מהר לביידם...

סגרה אותו בצמיד פתיל לפני שתתחיל פה שרשרת הדבקה שתוך שעות ספורות כל הבית חוזר להיות טמא... אז בימים אלו אנחנו בהחלט עסוקים!! כל שבוע אנחנו מתרכזים בחדר אחר בבית שצריך לעבור תהליך של הזאה וטבילה... במקביל גם אנחנו התחלנו להיטהר בהדרגתיות... כן... זה בדיוק כמו בפסח... שמיום ליום טבעת ה'חנק' מתהדקת... שהחמץ נדחף לפינה יותר מצומצמת ויותר... עד שהוא יוצא מהבית... אז בימים אלו לאט לאט הטהרה הולכת וכובשת את הבית... ואם אבא ח"ו יצטרך להיטמא גם בימים אלו... אז בשבילו השארנו חדר אחד בבית עם צלחת אחת, כף ומזלג אחד, אבזורים מינימליים כדי שכבר לא ישאר לו הרבה מה לטהר ולהזות... אבל אל תרחמו עלינו!! טוב לנו... אנחנו קרובים לסבא וסבתא וסועדים אותם ויודעים שזה מה שה' רוצה... חוץ מזה שבזכות כיבוד הורים של אבא ה' בירך אותנו כל שנה בעוד אח או אחות... ואז כשמגיע יום מלאות ללידה של אמא... אז כולנו עולים יחד עם אמא לירושלים להקריב קרבן יולדת... אנחנו משאירים את הבית טמא כמות שהוא!!! ואז אנחנו עולים אט אט לירושלים יחד עם אמא היולדת... אנחנו לא מסהרים לשום מקום כי אנחנו צריכים בלאו הכי שבעה ימים תמימים מחוץ לבית כדי להיטהר... ואז אנחנו מתעכבים בירושלים שבוע ימים... אוכלים מעשר שני... אוכלים מפריה ושבעים מטובה ומברכים עליה בקדושה ובטהרה... כך שאל תרחם עלינו... סוף כיבוד הורים זה מאלו הדברים שאדם אוכל פיורתיהם בעולם הזה והקין קיימת לו לעולם הבא... אשרי העם שככה לו...

מה יותר גרוע מקצר חשמלי?? לא מחובר!!!!

כשהייתי בכיתה ח'... לקראת המבחנים לישיב"ק היה מנהג כזה שילדים היו יכולים לבא להתארח שבת בישיבה כדי להתרשם... (האם זה קיים גם היום?? אני לא מעודד...) זו הייתה הזדמנות גם בשביל הילד להתרשם מהישיבה וגם להנהלת הישיבה להתרשם ממנו... בקיצור: התלהבנו מהרעיון. והגענו קבוצה עליזה של עשרה ילדים מאותה כיתה להתארח שבת באחת הישיב"ק... והנה מיד במוצאי שבת מנהל הישיבה התקשר לרבה שלנו והודיע לו ככעס!! אני לא מעוניין באף אחד מהילדים שהיו אצלנו בשבת... אפילו למבחן אני לא רוצה לקבל אותם... הרבה שלי נבהל... ה' ישמור... מה קרה?? מה הם עשו?? איזה מעשי וונדליזם הם עשו?? ענה לו המנהל: לא!! הם לא עשו משהו רע... אבל הם לא... לא היו בעניין... הרבה שלי ניסה בכ"ז לדלות פרטים... מה... מה הם בכל זאת עשו שהוא כ"כ כועס... אבל הוא "לא יצא ממנו"... **בקיצור: מה מתברר??** שאלתי את דאמת מהרגע הראשון אף אחד מהכיתה שלנו לא חשב לרגע ללכת לאותה ישיבה... אפילו לא בצחוק... רק מה? ס"ס היות ויש כזה "שירות" של שבתות ישיבה, ושמענו שזה יכול להיות מעניין ויש שם אוכל טוב. אמרנו יאלה, בא נעשה 'מחנה' על חשבון הברון הגענו חבורה מגובשת של עשרה ילדים עם במבה ובסלי והרבה מצב רוח... וכל השבת היינו בתוך עצמנו... דווקא למדנו והתנהגנו יפה... אבל היינו בתוך עצמנו כמו איזה אוטונומיה נפרדת... **עכשיו אתה מבין לכו שמי שמגיע לישיבה באמת בשביל להתרשם**... אמור להיות לו איזשהו דפוס התנהגות של אורח... פרצוף טיפה נבון... שקט כזה... מדבר בחשש... ואילו אנחנו? זה בכלל לא היה בכיוון! היינו עליזים מיד... פטפטנו והתגננו... ולא זכרו אפילו לרגע להסתכל על הישיבה ועל הבחורים ולהתרשם... אפילו לא כאילו וכו' וכו'... עכשיו תכנס רגע לראש של מנהל ישיבה... שבשביל הרישום הוא היה מוכן להפוך עולמות ולטרוח ולארח ילדים ולממן להם פנסים מלא... ותכל'ס מה הוא רואה פה?? עשרה ילדים החליטו לרכוב עליו ולעשות לעצמם שבת נחמדה על חשבוננו... איך הוא מרגיש?? זה מכהיס...!! זה מפוצץ!!!

עכשיו תבין: לו יצויר שהיינו מתנהגים לא יפה... לא היינו קמים לשחרית... נו... הוא לא היה כועס... מקסימום הוא היה מסיק שאנחנו לא מתאימים לישיבה... וגם זה לא בטוח... בא נגיד שילד אחד אפילו היה משתולל ושובר איזה קיר גבס... כמה שזה לא לעניין... אבל זה לא מכהיס... ס"ס זה משהו נקודתי!! לך תדע... הרבה שלי עוד היה יכול לשכנע את הראש ישיבה... קח את הפרא אדם הזה... הוא עוד יתברר ויעשה לך נחת... בקיצור: אם היינו מתנהגים לא יפה... זה עדיין היה בעיה נקודתית!! זה עדיין לא סיבה לכעוס עד כדי כך ולשבור את כל הכלים...

אבל ברגע שהגענו ודווקא התנהגנו בסדר... אבל כל ההופעה שלנו זעקה שאנחנו בכלל לא בקטע... לא בעניין... שאנחנו בכלל לא זוכרים בשביל מה אנחנו כאן... זה כבר מכהיס!! לנו מפה... לא רוצה אף אחד מכם... גם אם תרצו... אני כבר סגרתי עליכם את הדלת...

עד כאן הסיפור... אני חושב שהנמשל מאוד ברור!!

פתח הגיליון נשאלה השאלה: מה קרה פתאום שעם ישראל בשה"כ הנו מסועדותו של אותו רשע וכבר יצא עליהם כזה קצף וחורן אף?? איך אפשר לצפות כאלו דברים מראש?? איך ניתן להיות מראש שכזה מעשה תמים עלול להתקבל בשמים בחומרה ולכה רותחת שכזו??

אז הנה!!! הנה הדוגמא הזו... אני חושב שהסיפור הזה יכול להמחיש את הנקודה... הקב"ה נתן לנו תרי"ג מצוות והוראות איך להתנהג יפה... ה' מלמד אותנו איך יהודי אמור להתנהג... אבל אסור לשכוח שאחרי כל התרי"ג מצוות... ואחרי כל השו"ע אור"ח יו"ד, אבה"ז וח"מ... בסופו של דבר אנחנו אמורים לקלוט שיש משהו מעבר להתנהגות... ס"ס יש פה בורא עולם שהוא ברא עולם והוא רוצה פה משהו!!! הוא חותר למשהו מעבר!! מעבר לאוכל כשר וזהירות בכל חלקי השו"ע...

זה כמו שהיינו שם בשבת בישיבה ודווקא התנהגנו מאוד יפה!! אבל זה לא מספיק... כי בשביל להתנהג יפה אפשר גם להישאר בבית ולהתנהג שם יפה... ואם בכל זאת באנו לכאן... כנראה רוצים פה מאיתנו משהו מעבר להתנהגות!!! ואנחנו אמורים לשתף פעולה מינימלית בזה... על אותו משקל: גם אחרי שאנו כאן בעולמו של ה' ומשתדלים להתנהג יפה... לאכול אוכל כשר למהדרין ולא לעבור עבירות חמורות... ס"ס לא בשביל זה אתה פה! ה' רוצה פה משהו מעבר להתנהגות הבסיסית!!! מה... ה' רוצה אותי!! רוצה שאני אהיה שלו!! **שבראנו לכבודו!!** וברגע שעם ישראל יושבים ונהנים מהסעודה של אחשוורוש שיושב עם בגדי כהונה וחוגג... ואת מה הוא חוגג?? את החלטתו לקבור סופית את בנין בית המקדש... ואנחנו עוד משתפתים בסעודה שכזו... ולא סתם... אלא עוד מתנהגים יפה... אוכלים אוכל כשר... יושבים ונהנים ומבלים... פה הכעס היה איום ונורא!! קוב"ה כועס ואומר: הבת זוג איבדה עניין בי... לא מעניין אותה... אתם לא בעניין... אתם לא שורים אלי...

ושבו: שתיבין: אם אחשוורוש היה נניח מצליח להכשיל את כלל ישראל באכילת נבלות וטרפות... זה לא היה כ"כ נורא!! כי נכון... יש פה פירצה... יש פה ילד שהשתולל... נו נו נו... מגיע לו עונש... אבל עדיין זה נקודתי!! אבל ברגע שאנחנו יושבים בסעודה של אחשוורוש הערל ונהנים מאדם שמטמא את כלי בית המקדש ועוד לא מבינים מה הבעיה פה... **זה כבר חוסר חיבור!!!** זה ניתוק מכל הרעיון!! אתה לא בקטע...

פה הבוס מודיע... כל טוב... אני שובר את כל הכלים... לא עשינו עסק...

--- **יוצא מכאן אבסורד מפחד אבל בלתי נמנע!!** אני מדגיש: זה אבסורד! אבל זו עובדה!!! האבסורד הוא: שלפעמים דווקא האיסורים הגמורים הם אמנם חמורים לא פחות... אבל **גם לא יותר!!** הם לא חמורים יותר ממה שהם... לעומת זאת: דווקא מה שלא אסור באופן רשמי... **דווקא בגלל שזה לא אסור**... הוא בקבוצת בסיכון להתפתח בטעות לממדים מפלצתיים ונוראים שעלולים להביא את החרון אף הכי גדול בעולם... **בא ניקח דוגמא מאוד מוכרת:** מי שמדבר באמצע ברכות ק"ש עובר על **איסור גמור**... (זו משנה מפורשת בפרק היה קורא ודינא דגמי שבין הפרקים אסור להפסיק...) לעומת זאת מי שמדבר בחזרת הש"ץ... זה איסור גמור?? לא תאמינו!! אבל לא!! **אי ליבא דאמת אין איסור גמור לדבר בחזרת הש"ץ**... זה תחשוב רגע... בעצם למה שזה יהיה אסור?? (מילא שזה עצמו... הוא כעת באמצע הברכה ולדבר לא הפסק... מילא למנין מצומצם של עשרה אנשים... נו... הם צריכים לשמוע כדי שיתקיים כאן חובת ציבור של חזרה... אבל אם כבר יש פה בלי"ה ציבור ואני יושב כאן ורוצה לדבר... זה לא אמור להיות איסור גמור!!) **ולמרה האבסורד דווקא!!!**

דווקא בגלל שזה לא איסור גמור... נוצר מצב אבסורדי שדווקא מי שמדבר בחזרת הש"ץ **גדול עונו מנשא!!!** מה קרה?? מה היגיון בזה? יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא ? ! **התשובה היא:** שמי שמדבר בין ישתבח ליוצר... עבר על איסור!! היות ויש לו עבירה ושמית!! אנחנו נוציא אותו מעורכי המלחמה... הוא ירא מעבירות שבידו כי זה אסור... אבל מי שמדבר בחזרת הש"ץ... היות וזה לא לגמרי אסור... אז מה אתה רוצה שנעשה... שלא נגרש אותו... ? ? אין בעיה... **קעת תנסה לדמיין כמה צעדים קדימה**... תאר לעצמך שהחלטנו שאין בעיה לדבר בחזרת הש"ץ... **מה היה קורה??** הש"ץ רק מתחיל חזרת הש"ץ וכל בית הכנסת היה הופך לצ'לוניטיה אחת גדולה... אתה נכנס ואתה רואה התגודדות של חברה מנייעים על הפוליטיקה האחרונה... והנה... חצקל אומר שם משהו מעניין... ואאוף אני לא מצליח לשמוע אותו... מישהו שם מקדימה מרעיש ומפריע לי לשמוע... מי זה שם שמרעיש?? אאאה... זה השליח ציבור... אאאאה... זה חזרת הש"ץ...

הללו... תעשה טובה... לך תגיד לש"ץ שעשה קצת יותר בשקט!!! הוא מפריע לי לשמוע... **כן... בדיוק ככה!! זה מה שהיה קורה** אם היה מותר חופשי לדבר בחזרת הש"ץ... מה שהיה קורה זה שיום אחד ה' היה דופק דפיקה אדירה על השלחן ככעס עצור ושואל... "האם אב אני איה כבודי ואם אדון אני איה מורא..." האם זה בית שלי או מאורת פריצים שלכם... ואז דם ואש ותמרות עשן היו מקנאים על חילול ביתו... עכשיו אתה מבין למה מי שמדבר בחזרת הש"ץ "גדול עונו מנשא"? מילא היית נכשל ומדבר באמצע ברכת יוצר אור... מקסימום היית כמו הילד הזה שהתנהג לא יפה בישיבה... מקסימום יוחלט שכל התקבלת לישיבה!! מקסימום יחזירו אותך מעורכי המלחמה... אבל לא עדיין לא מכהיס... זו עדיין תופעה נקודתית כירורגית... אבל ברגע שמתור לדבר בחזרת הש"ץ ואז כולם מתחילים לפטפטט וכל הבית הכנסת נהפך להפקרות אחת גדולה... כאן יש כבר חילול ה' ואז מגיע שואה של חרון אף על חילול כבוד בית הכנסת... הבנת? הזלזול המחפיר ביותר בקדושת בית הכנסת עלול להתפתח דווקא מסוג הדברים שהם לא לגמרי אסורים... שם עלול להתפתח קן צרעות שעלול לרוקן את הבית כנסת וכל ערך רוחני מכל הפנימיות שלו... ואגב: אם כבר הגענו לכאן... אז אולי זו הזדמנות להעיר נקודתית שיש כאלו שלקחו את זה שלא לדבר בחזרת הש"ץ והפכו את זה להלכה למשה מסיני חדשה!! כאילו יש איזה דין מיוחד דווקא בחזרת הש"ץ שמי שמדבר אז... אז ה' ישמור... **אז זהו שלא!!!** מותר לכן תורה להבין את הלומדים הכללית שעומד מאחורי זה... זה לא דין בחזרת הש"ץ...

אלא מאי?? זה דין בכל שטח אפור שדווקא בגלל העירפול שלו הוא עלול לרוקן את כבוד ה' מתוכנו!!! ומכאן יש להקיש להרבה תכנים אחרים... החל מכל מיני החלטות שמתקבלות בבית המדרש שמטרתם להאדיר את שמנו וזה "לא לגמרי מתואם" עם כבוד ה' ורצונו יתברך וד"ל... לפעמים מדובר בדברים מאוד נורמליים... ס"ס בכל מועדון חברתי יש זכות לציבור כל מיני נורמות לפי הסגנון המקובל כאן... בתור מועדון אין שום בעיה!! אבל ברגע שאתה קורא לזה בית ה' ואתה עוד מנפנף בזה... בורא עולם לפעמים מגיע וקצת תוהה: מישהו פה חושב עליו? מישהו פה ניסה לחשוב האם ה' גם מזוהה עם ההתנהלות שלכם... ודי בזה...

עכ"פ נחזור לעניינינו... באופן כללי זו הסיבה שיש גם סכנה בשמחות או בבית המשתה... וצריך שמירה מיוחדת מקטרוג... למה?? כי אם בחדר תה נכשלים פה ושם בלשה"ד... למרות שזה עוון חמור אבל עדיין זה חטא נקודתי!! אבל כשיושבים בבית המשתה וכנסים למין פריקת עול ושוכחים לגמרי את ה'... פה יש סכנה יותר עמוקה!!! הבנת?? (יתכן שדווקא באותו משתה אף אחד לא נכשל בחטא רשמי... אבל כל ההולך ילך המופקר... עלול להציף פה חלל!! חלל שנקרא חילול ה'... ומזה צריך להיזהר הכי הרבה) --- זה גם הסיפור של שנאת חינם... שכולנו יודעים שעל שנאת חינם נחרב בית המקדש... וכאן שוב מגיע הראש הקטן שלומד מכאן הוי... תראה כמה צריך להתחזק באהבת ישראל... **אבל לאו לאו זה הנקודה!!!** יהודי שנכשל בשנאת ישראל זו עדיין בעיה נקודתית! זה עדיין לא סיבה לחורבן ביהמ"ק... רק מה כן?? ברגע שהקב"ה רואה שתי קהילות!!! ששניהם מכריזים באופן מוצהר: רצונו **לעשות נחת רוח לה'!** ועל הדרך הם זורקים בוץ אחד על השני ומחריפים ומגדפים את זה... אהא ששבשים מופיע ככעס ואומר: שקרנים!!! איך אחד מכם לא חושב על... אף אחד מכם לא רוצה באמת לעשות לך נחת רוח... כי אם מישהו מכם היה לו באמת איכפת ממני... הוא היה מבין שלשפוך בוץ על הילד השני שלי זה רק מצער אותי... ואם אתם לא מבינים את זו הוכחה שאתם בכלל לא איתו ולא איכפת לכם ממני... אה... הרי ס"ס יש לכם פה ביהמ"ד?? לא... פתחתם את זה בשבילכם ולא בשבילי... ולכן תלכו מפה... **על זה!! על זה נחרב בית המקדש!!!** על **חוסר עניין!!** אם כלל ישראל היו נכשלים בשלל עבירות נקודתיות אפילו חמורות... נו... על זה יש קרבן תמיד שמכפר אבל השנאת חינם הייתה סימפטום שהכריז שאנו בכלל לא בעניין... אנחנו עסוקים נטו באנוכיות שלנו... על זה חרב עירנו ושמם בית מקדשנו!!!

בקיצור: הסוגיה הזו רחבה קצת יותר ממאמר אחד... אבל מה שבטוח: הגדרה אחת כן יצאה מכאן: שמידי פעם צריך לעצור ולשאול: רגע רגע... איפה בורא עולם נמצא?? האם הוא פה?? אז איפה בדיוק??

ובפרט בתחומים רוחניים!!! כמו מוסדות ורישומים, ובניינים ומפעלים תורניים וכו' וכו' שלפעמים צועדים מידי קדימה... ולא זיקא את מידי פעם תשאל השאלה: רגע... זה מתואם עם בורא עולם?? האם בורא עולם קשור פה לסיפור?? איפה בדיוק... כ... כי לפעמים ישנם הפתעות!!! ישנם אנשים שמרוב שהההכל אצלם לשם שמים... לפעמים כבר כמעט "לא נשאר מקום" בשמים... בקיצור: צריך לדעת שאם יש דבר יותר חמור מאכילת נבלות וטרפות וחילול שבת... זה שבורא עולם נכנס יום אחד למקום תורני שכל עניינו כבוד שמים וה' שואל: סליחה... מישהו פה לרגע חושב עליו? מישהו פה חשב לרגע ברצינות מה רצוני? האם מישהו חושב לרגע מה האייבשטער רוצה כאן? וכשזה לא ככה... עדיף ללכת לצידי הדרכים... ולא ליהנות מאחשוורוש שלבוש בבגדי כהונה...